

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/4/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112206056
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112206056.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a členiek JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Emílie Zimovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa L. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom u navrhovateľov, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov: matky E. G., bytom XX. O. XX, F., právne zastúpenej JUDr. Alenou Lackovou, advokátkou so sídlom Hasičská 3855, Trenčín a otca H. E., bytom G. XXX, L. X, X. o návrhu navrhovateľov: 1/ K. E., bytom T. XX, F. a 2/ H. E., bytom T. XX, F. na zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, na odvolanie matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 31. októbra 2013, č. k. 31P/60/2012-224, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zveril maloletého L. E. do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky K. E. a starého otca H. E., oboch bytom F., ktorí sú povinní vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia, majú právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok iba v bežných veciach. Otcovi dieťaťa uložil povinnosť prispievať na výživné pre maloletého L. sumou 70 Eur mesačne k rukám starej matky K. E. vždy do 15. dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 07.05.2012. Dlh na výživnom za obdobie od 07.05.2012 do 31.10.2013 vo výške 801,25 Eur súd povolil otcovi splácať popri bežnom výživnom k rukám starej matky K. E. v mesačných splátkach po 40 Eur až do úplného vyrovnania tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Matke dieťaťa uložil povinnosť prispievať na výživné pre maloletého L. sumou mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona k rukám starej matky K. E. vždy do 15. dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 07.05.2012. Dlh na výživnom za obdobie od 07.05.2012 do 31.10.2013 vo výške 208,07 Eur súd povolil matke splácať popri bežnom výživnom k rukám starej matky K. E. v mesačných splátkach po 10 Eur až do úplného vyrovnania tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Styk matky s maloletým upravil tak, že matka má právo stretávať sa s maloletým L. jedenkrát týždenne vždy vo štvrtok v čase od 14.00 h do 16.00 h. Styk sa bude realizovať v internátnom zariadení H. D. v F.. Týmto sa v časti zverenia a výživného zmenil rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 14C/20/2008-44 zo dňa 11.06.2008.

Súd prvého stupňa v prejednávanej veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že maloleté dieťa pochádza z manželstva rodičov, ktoré bolo rozvedené a maloletý bol

na čas po rozvode zverený do osobnej starostlivosti matky. Maloletý sa od marca 2012 nachádza v starostlivosti navrhovateľov. Navrhovatelia spĺňajú všetky osobné predpoklady ustanovené v § 45 ods. 1 Zákona o rodine, najmä zdravotné, osobnostné a morálne a spôsobom života zaručujú, že budú náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v súlade so záujmami maloletého dieťaťa. Otec dieťaťa vyjadril svoj súhlas s návrhom navrhovateľov. Matka dieťaťa vyjadrila svoj nesúhlas s návrhom navrhovateľov. Súd tento jej nesúhlas však nebral do úvahy, kedy vykonaním dokazovaním bolo zistené, že dieťa svoju matku odmieta a v domácnosti navrhovateľov je spokojné, pričom sa zlepšilo aj jeho správanie a tiež aj zo záverov znaleckého dokazovania vyplýva, že napreduje vo svojom vývoji. Tiež súd nemohol ponechať bez povšimnutia aj skutočnosť, že na tamomšom súde je pod sp. zn. 4T/142/2012 vedené trestné konanie, kde je matka dieťaťa spolu so svojím otcom obžalovaná zo spáchania pokračovacieho zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, hoci rozsudok v tejto veci ešte nenadobudol právoplatnosť. Súd prvého stupňa zároveň nepovažoval za potrebné v tejto veci vykonávať dôkaz výsluchom matkou navrhovaných svedkov s poukazom na to, že vo veci bol vypracovaný znalecký posudok, voči ktorému žiaden z účastníkov nemal pripomienky a ktorého závery boli plne postačujúce pre objasnenie skutkového stavu a rozhodnutie vo veci. Výsluch svedkov by preto bol v tomto konaní nadbytočný. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd prvého stupňa dospel k záveru, že zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov je v jeho záujme a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. V súlade s ustanovením § 45 ods. 8 Zákona o rodine a § 81 ods. 1 Zákona o rodine bolo nevyhnutné upraviť taktiež vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu zo strany obidvoch rodičov. Pri rozhodovaní o určení výšky vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu vychádzal zo skutočnosti, že otec vyjadril svoj súhlas s návrhom navrhovateľov, a teda ho zaviazal povinnosťou prispievať na jeho výživu sumou 70 Eur mesačne tak, ako to navrhoval zástupca kolízneho opatrovníka. Takúto výšku vyživovacej povinnosti považoval za primeranú potrebám maloletého dieťaťa, ako aj zárobkovým možnostiam a majetkovým pomerom otca dieťaťa. Matku dieťaťa s poukazom na skutočnosť, že táto je t. č. nezamestnaná, a jej jediným zdrojom príjmu je invalidný dôchodok vo výške 108,20 Eur, súd prvého stupňa zaviazal povinnosťou prispievať na výživu maloletého minimálnym výživným v sume 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa podľa osobitného zákona. Vyživovacia povinnosť bola upravená s účinnosťou od 07.05.2012, teda od dátumu právoplatnosti uznesenia o predbežnom opatrení, ktorým bol maloletý odovzdaný do starostlivosti navrhovateľov. Zročné výživné za obdobie od 07.05.2012 do 31.10.2013 u otca vo výške 801,25 Eur (45 Eur x 17 mesiacov + 1,45 Eur x 25 dní mesiaca máj 2012) a u matky vo výške 208,07 Eur (0,35 Eur x 25 dní mesiaca máj 2012 + 11 Eur za mesiac jún 2012 + 11,65 Eur x 12 mesiacov + 12,13 Eur x 4 mesiace) súd prvého stupňa povolil za použitia § 160 ods. 1 O.s.p. rodičom splácať za podmienok uvedených vo výroku tohto rozsudku k rukám starej matky. Pokiaľ ide o úpravu styku, súd vyhovel návrhu matky a styk upravil v zmysle jej návrhu s tým, že bude prebiehať v priestoroch internátnej školy, ktorú maloletý navštevuje. Tiež navrhovateľka 1/ vyjadrila súhlas s úpravou styku matky s maloletým dieťaťom.

Proti rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie matka a otec mal. dieťaťa.

Matka maloletého v odvolaní žiadala, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a ponechal v platnosti rozhodnutie, ktorým bol maloletý zverený do jej starostlivosti. Nesúhlasila s rozhodnutím súdu, ktorým zveril mal. L. do náhradnej osobnej starostlivosti rodičov otca dieťaťa K. a H. E.. Nesúhlasila ani so závermi súdu, vyslovené v rozhodnutí, že o mal. L., ktorý jej bol zverený súdom do výchovy na čas po rozvode, sa riadne nestarala, a že údajne u nej nemal vytvorené vhodné podmienky pre svoj zdravý vývoj. Naopak maloletý nemá u starých rodičov E. vytvorené dostatočné podmienky pre svoj riadny psychický a fyzický vývoj, spôsob, akým sa o neho rodičia otca údajne starajú, považuje za nedostatočný, až škodlivý. Mal. L. umiestnili na týždňové, príp. aj dlhodobejšie pobyty v internátnom zariadení, vo svojej starostlivosti ho majú len cez víkendy, čo je pre dieťa v jeho veku a zdravotného stavu nepostačujúce. Starí rodičia jej odmietali kontakt s maloletým napriek opakovaným písomným výzvam. Taktiež vyzývali aj zamestnancov H., aby jej neumožnili stretnutie s mal. L.. V dôsledku toho sa jej dieťa počas pobytu u starých rodičov podstatne odcudzilo, pričom dieťa bolo a je hlavne pod silným vplyvom starej matky, s ktorou má konfliktné vzťahy. Nie je pravdou, že ako matka mal. L. odmieta. Bola názoru, že aj vyjadrenia zamestnankyň Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, o ktoré sa súd vo svojom rozhodnutí opiera, sú jednostranné a zaujaté, vyplývajúce zo vzniknutého osobného konfliktu, ktorý mali s jej rodičmi. Má vedomosť o tom, že starí rodičia v minulosti aj v súčasnosti navštevujú často pohostinské zariadenia a požívajú alkoholické nápoje, čo bolo už v minulosti dôvodom ich vzájomných konfliktov. Ďalej uviedla, že v byte, kde býva spolu s rodičmi, majú vytvorené

dostatočné podmienky na jeho riadnu výchovu. Napriek ich skromnejším sociálnym pomerom, keď sama je čiastočnou invalidnou dôchodkyňou a rodičia starobní dôchodcovia, dokáže sa o mal. L. aj za pomoci svojich rodičov dostatočne materiálne aj osobne postarať. Namietala aj ďalšie dôvody, o ktoré sa súd vo svojom odôvodnení rozhodnutia opierať. Predovšetkým poukázala na to, že trestné konanie vedené proti nej Okresným súdom Trenčín pod sp.zn. 4T/142/2012 nie je doposiaľ právoplatne ukončené. Ona aj jej otec spáchanie trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm. a), e), ods. 2 písm. d) Tr. zák. kategoricky odmietajú, voči čomu podali odvolanie. Za daného právneho stavu preto súd nemal podľa jej názoru vo svojom rozhodovaní o výchove mal. L. na toto konanie vôbec prihliadať. Domnievala sa, že rozhodnutie súdu o zverení mal. L. do náhradnej osobnej starostlivosti nebolo dôvodné a naliehavé natoľko, že by sa mal. L. ocitol bez akejkoľvek starostlivosti, alebo že by jeho život, zdravie alebo priaznivý vývoj bol počas jej starostlivosti o neho vážne ohrozený alebo narušený.

Otec maloletého podal odvolanie proti výroku o určení vyživovacej povinnosti. V odvolaní uviedol, že jeho zárobkové možnosti, ako i majetkové pomery mu neumožňujú platiť výživné vo výške 70 Eur mesačne. Dosahuje priemerný príjem okolo 14 000,- Kč hrubého mesačne, a len v prípade odmien sa tento príjem navyšuje. Vzhľadom k tomu, že mu bol súdnym exekútorom zadržaný vodičský preukaz, nemôže vykonávať svoje povolanie, je zamestnaný ako robotník a dosahuje nižší príjem, akoby inak bolo v jeho možnostiach. Žije v Českej republike s družkou G. T., s ktorou čakajú na začiatku roku dieťa. Za nájom platí 5 000,- Kč mesačne + 4 352,- Kč na zálohách na plnenie poskytované s užívaním bytu. Spláca pohľadávku voči spoločnosti Provident financial vo výške 16 152,- Kč po 1.000,- Kč mesačne, je na neho vedená exekúcia Exekútorským úradom v Olomouci pre pohľadávku vo výške 10 812,36 Kč s prísl., a to na základe návrhu podaného matkou dieťaťa. Nemá žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť, je nemajetný, nemá žiadne finančné rezervy k tomu, aby mohol doplatiť dlh, ktorý vznikol v dôsledku zmeny rozhodnutia o výške výživného týmto rozhodnutím oproti rozhodnutiu súdu o predbežnom opatrení. V súvislosti s narodením dieťaťa mu vzniknú ďalšie náklady, lebo bude musieť zaistiť pre rodinu bývanie, nakoľko súčasnú nájomnú zmluvu má uzatvorenú na dobu určitú, do 31.12.2013. Z týchto dôvodov navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že výživné pre mal. L. určí na 50 Eur mesačne, ktoré bude povinný platiť k rukám babičky K. E. do 15. dňa v mesiaci s účinnosťou od právoplatnosti rozhodnutia súdu.

K podanému odvolaniu matky sa písomne vyjadrila navrhovateľka 1/, v ktorom uviedla, že matka sa o maloletého nevedela od malička postarať, chodila po nociach a dieťa nechávala svojim rodičom. Keď dostala maloletého ona, nevedel ani rozprávať a ani nemal osvojené základné hygienické potreby. Čo sa týka návštevy maloletého v internátnej škole, túto im odporučila psychologička.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Podľa § 45 ods. 1 - 8 Zákona o rodine, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady. V rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu. Osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd. Na správu majetku maloletého dieťaťa sa primerane použijú ustanovenia § 32 a 33.

Rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stýkať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd. Vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká. Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti.

Súd môže teda maloleté dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa. V záujme maloletého dieťaťa v najširšom slova zmysle je, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju, aby bol jeho majetok spravovaný s náležitou starostlivosťou a aby boli rešpektované jeho práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, ako aj v iných právnych predpisoch.

Súčasťou rodičovských práv a povinností je aj sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, pričom rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa majú rodičia. Zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti je výnimkou zo zásady, že výchova maloletého dieťaťa je predovšetkým úlohou rodičov, a musí byť vždy opreté o starostlivé a spoľahlivé objasnenie tých okolností, ktoré svedčia pre záver, že žiadny z rodičov nie je schopný náležitým spôsobom zabezpečiť riadnu výchovu dieťaťa.

Dôvody, pre ktoré je v záujme maloletého dieťaťa jeho zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti, môžu mať objektívny, ako aj subjektívny charakter. Pôjde jednak o prípady, keď rodičia nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa, napríklad z dôvodu ich neprítomnosti či zlého zdravotného stavu, výrazne nevyhovujúcej sociálnej situácie, ako aj prípady zanedbávania rodičovských práv a povinností, nezájmu rodičov o maloleté dieťa a jeho výchovu.

Zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti je inštitútom fakultatívnym, a teda úplne závisí od úvahy súdu, či toto opatrenie považuje za najlepšie a najvhodnejšie pre maloleté dieťa, t.j. či je zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti v záujme maloletého dieťaťa.

V preskúmvanej veci odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa sa dôsledne riadil vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami, riadne zistil skutkový stav veci, pričom nebol dôvod na opakovanie už vykonaného dokazovania (§ 213 ods. 3 O.s.p.), ani na jeho doplnenie podľa ust. § 213 ods. 4, 5 O.s.p., a správne v konečnom dôsledku rozhodol, keď mal. L. zveril do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov. Odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že v prejednávanej veci boli splnené podmienky na zverenie maloletého náhradnej starostlivosti navrhovateľov - starých rodičov maloletého L.. Odvolací súd mal z obsahu spisu za preukázané, že maloleté dieťa pochádza z manželstva rodičov, ktoré bolo rozvedené a maloletý bol na čas po rozvode zverovaný do osobnej starostlivosti matky. Maloletý sa od marca 2012 nachádza v starostlivosti navrhovateľov, ktorí spĺňajú všetky osobné predpoklady ustanovené v § 45 ods. 1 Zákona o rodine, najmä zdravotné, osobnostné a morálne a spôsobom života zaručujú, že budú náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v súlade so záujmami maloletého dieťaťa. Na základe dokazovania vykonaného pred súdom prvého stupňa, a to najmä s poukazom na závery znaleckého posudku vykonanom v tomto konaní, správu kolízneho opatrovníka, ako i z predložených lekárskeho správ mal i odvolací súd za preukázané, že dieťa svoju matku odmieta, pričom v domácnosti navrhovateľov je spokojné, zlepšilo sa aj jeho správanie a tiež, že napreduje vo svojom vývoji. Zo záverov znaleckého posudku mal odvolací súd ďalej za preukázané, že starostlivosť matky o maloletého bola hodnotená, v porovnaní s aktuálnou starostlivosťou u navrhovateľov, ako nedostatočná, až škodlivá pre vývin dieťaťa, pričom znalkyňa považovala zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov za prospešné pre jeho ďalší vývin.

Vzhľadom na vyššie uvedené a s poukazom na vyššie citované ustanovenia Zákona o rodine odvolací súd dospel k rovnakému záveru, ako súd prvého stupňa, že zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov je v najlepšom záujme maloletého, aby tak mohol vyrastať v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerance a harmónie a aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju.

Čo sa týka určenia výživného, súd prvého stupňa správne prihliadol na odôvodnené potreby maloletého, príjem a výdavky otca, ako i matky maloletého a správne určil výšku výživného zo strany otca k maloletému L. v sume 70 Eur mesačne a zo strany matky v sume 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, ktoré výživné upravil s účinnosťou od 07.05.2012, teda od dátumu právoplatnosti uznesenia o predbežnom opatrení. Správne určil otcovi a matke mal. dieťaťa i nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 07.05.2012 do 31.10.2013 u otca vo výške 801,25 Eur a u matky vo výške 208,07 Eur, ktoré rodičom povolil za použitia § 160 ods. 1 O.s.p. splácať za podmienok uvedených vo výroku rozsudku k rukám starej matky. Takto stanovená výška výživného je aj podľa odvolacieho súdu primeraná nielen potrebám maloletého dieťaťa, ale aj možnostiam a schopnostiam otca a matky.

K námietke otca maloletého, že nemá z čoho platiť výživné sume 70 Eur, pretože nemá taký príjem, pribudne mu ďalšia vyživovacia povinnosť, pričom spláca pohľadávku voči spoločnosti Provident financial vo výške 16 152,- Kč po 1 000,- Kč mesačne a je na neho vedená exekúcia pre pohľadávku vo výške 10 812,36 Kč s prísl., odvolací súd uvádza, že v zmysle príslušných ustanovení Zákona o rodine má vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom prednosť pred akýmkoľvek iným neprimeraným finančným zaťažením rodičov. Skutočnosť, že otec maloletého spláca pôžičku, ktorú si zobral od nebankovej spoločnosti a je vedená proti nemu exekúcia, ale nemôže byť na ujmu výživy maloletého, nakoľko rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb.

Súd prvého stupňa správne rozhodol i o úprave styku, kedy vyhovel návrhu matky a styk upravil v zmysle jej návrhu s tým, že bude prebiehať v priestoroch internátnej školy, ktorú maloletý navštevuje.

V danom prípade súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav a správne rozhodol, preto odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a žiadnemu z účastníkov neboli priznané trovy odvolacieho konania, nakoľko sa jedná o konanie, ktoré mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.